

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2749/2022
13.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Дејан Богосављевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране – Војна пошта .. Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одљење у Нишу, ради исплате по основу радног односа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1686/2022 од 05.05.2022. године, на седници одржаној 13.03.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1686/2022 од 05.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1686/2022 од 05.05.2022. године одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 3654/2020 од 22.12.2021. године којом је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да исплати тужилји појединачно наведене месечне новчане износе на име мање исплаћене зараде са законском затезном каматом, доприносе надлежним фондовима за обавезно социјално осигурање за период од 01.04.2014. до 28.07.2014. године према утврђеним износима на исплаћене зараде за сменски рад и стопама важећим на дан уплате (став други изреке) и накнади јој трошкове парничног поступка од 114.500,00 динара са каматом од извршности до исплате, као и издатке на име таксе на тужбу од 1.900,00 динара и пресуду од 2.850,00 динара (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, ревизија тужене је недозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11,

49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23 – у даљем тексту: ЗПП), јер ју је изјавило лице које није овлашћено за подношење ревизије.

У поступку по ванредним правним лековима странку мора да заступа адвокат, изузев ако је сама адвокат (члан 85. став 6. ЗПП), док се заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује посебним прописима (члан 85. став 7. ЗПП).

Законом о одбрани („Службени гласник РС“, бр. 116/07, 88/09, 104/09, 10/15, 36/18), прописано је између осталог: да је Војно правобранилаштво посебна организациона јединица Министарства одбране која предузима правне радње и правна средства ради остваривања и заштите имовинских права и интереса Републике Србије у погледу средстава која користе Министарство одбране и Војска Србије у складу са овим законом (члан 107а. став 1); да у заступању Министарства одбране и Војске Србије пред судовима и другим надлежним органима, Војно правобранилаштво има положај заступника Републике Србије – Министарства одбране и Војске Србије с правима и дужностима прописаним за Државно правобранилаштво, осим заступања пред страним и међународним судовима и арбитражама и пред другим надлежним органима у иностранству (члан 107а. став 2); да Војно правобранилаштво у правним поступцима пред судовима, органима управе и другим надлежним органима заступа Министарство одбране и Војску Србије када има положај странке или умешача о чијим правима и обавезама се одлучује у тим поступцима (члан 107б. став 1); да је Војно правобранилаштво овлашћено, када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање странке од стране адвоката, да предузима заступање странке од стране адвоката, да предузима заступање по истим условима као и адвокат (члан 107б. став 2); да организацију рада и уређење Војног правобранилаштва, сходно прописима за рад правобранилаштва Републике Србије, уређује министар одбране, уз сагласност Владе (члан 107ђ).

Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС“, број 55/14) је прописано да функцију Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 6); да послове из надлежности Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 23. став 1); да заменици државног правобраниоца могу предузети сваку радњу из надлежности Државног правобранилаштва која није у искључивој надлежности државног правобраниоца (члан 24).

Следствено цитираним законским одредбама, ревизију и друга ванредна правна средства у име странке може да изјави искључиво адвокат. Војни правобранилац је изједначен са адвокатом када пред судовима заступа Министарство одбране и Војску Србије и подноси ванредна правна средства у тим поступцима. Ревизију и друга ванредна правна средства у име Министарства одбране и Војске Србије могу да изјаве само војни правобранилац и његов заменик.

У конкретном случају ревизију тужене није изјавио ни војни правобранилац ни његов заменик већ дипломирани правник. Како заменик војног правобраниоца није могао овластити друго лице за подношење ревизије, ревизија је изјављена од неовлашћеног лица и стога недозвољена, сагласно члану 410. став 2. тачка 1. ЗПП, због чега је одлучено као у изреци, на основу члана 413. ЗПП. Будући да нису испуњени

општи услови од којих зависи право на ревизију, нема ни услова за оцену дозвољености посебне ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**